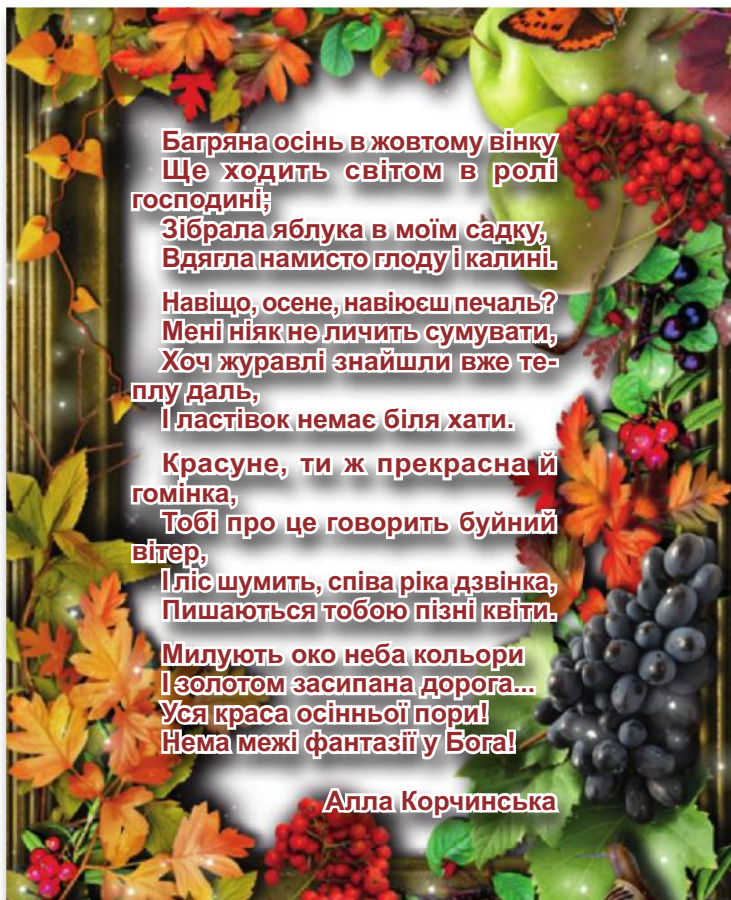

Реєстраційне свідоцтво
ЮФ № 406 від 16.06.1999.

РОЗПОВСЮДЖУЄТЬСЯ
БЕЗПЛАТНО

Багряна осінь в жовтому вінку
Ще ходить світом в ролі
господині;
Зібрала яблука в моїм садку,
Вдягла намисто глоду і калині.
Навіщо, осене, навіюєш печаль?
Мені ніяк не личить сумувати,
Хоч журавлі знайшли вже те-
плу даль,
І ластівок немає біля хати.

Красуне, ти ж прекрасна й
гомінка,
Тобі про це говорить буйний
вітер,
І ліс шумить, співа ріка дзвінка,
Пишаються тобою пізні квіти.

Милують око неба кольори
І золотом засипана дорога...
Уся краса осінньої пори!
Нема межі фантазії у Бога!

Алла Корчинська

ЦЕРКВУ В НЕТИШИНІ З 30-РІЧЧЯМ ВІТАЛИ НАРОДНА АРТИСТКА ОКСАНА БІЛОЗІР, ПРЕДСТАВНИКИ МІСЦЕВОЇ ВЛАДИ ТА СЛУЖИТЕЛІ

У свій 30-річний ювілей церква «Добра Новина» з міста Нетішина, що на Хмельниччині, святкувала одразу кілька дат і подій. Це і 100-річчя п'ятидесятницького руху в Україні, і тридцять років служіння пастора Олександра Калабського, і День подяки. Тож не дивно, що 17 жовтня тут зібралося так багато гостей.

Богослужіння відвідали громадські діячі, освітяни, а також служителі з усієї України. Музичний супровід вели гурт «Вефіль» на чолі з Віктором Вознюком, директором освітнього департаменту УЦХВЄ, та місцеві гурти. Вітаючи церкву, народна артистка України Оксана Білозір презентувала

нову християнську пісню.

Старший єпископ УЦХВЄ Михайло Паночко проповідував на тему «Потрійна сила». Кожній віруючій людині потрібна сила Слова Божого (апостол Павло казав: «Я не соромлюсь Євангелії, бо ж вона сила Бога на спасіння»), сила Святого Духа та сила крові Христової, яка здатна змити всякий гріх. «Сатана знає силу Слова, Духа і крові та найбільше цього боїться. Ціль його – зробити нас безсилими, як колись через

гріх та непослух зробив безсилим Самсона і Давида. Саме тому ми маємо дбати про освячення та оновлення у цій Божій силі», – підкреслив старший єпископ. Він вручив пастору Олександру Калабському книгу «Історія п'ятидесятницького руху в Україні» та пам'ятну медаль, присвячену цій ювілейній даті.

З річницею Нетішинську церкву вітали також пастори з навколишніх населених пунктів, у тому числі із сусідньої Рівненської області, а також представники місцевої влади.

chve.org.ua.

УЧНІ ІСУСА

Сьогодні в літературі та церковній практиці учнівством зазвичай заведено називати особисте наставництво, формування лідерів та індивідуальне чи групове вивчення Біблії. Утім, у Новому Заповіті за поняттям «учень» стоїть дещо інше. А все згадане вище відображає радше маркетингову модель сучасного бізнес-менеджменту. І звісно, що нічого подібного в першому столітті не було, коли жив і здійснював Свою діяльність Ісус.

Новозаповітна концепція учня показує передусім рабинистичну, а також філософську практику слідування за учителем крок за кроком. Рабин чи філософ нічого нічого особливо не вчив. Він радше жив і ходив, подаючи приклад. А відповідальність за навчання лежала передусім на учневі. Він повинен був ставати подібним до вчителя. Ось чому Ісус каже своїм учням: «Ходіть і побачте» (Івана 1:39).

«Учень не більший за вчителя, а раб понад пана свого. Доволі для

учня, коли буде він, як учитель його, а раб як господар його. Коли Вельзевул назвали господаря дому, скільки ж більше назвуть так домашніх його!» (Матвія 10:24-25).

«Учень не більший за вчителя; але, удосконалившись, кожен буде, як учитель його» (Луки 6:40).

«І сказав Ісус Дванадцятьом: Чи не хочете й ви відійти?» (Івана 6:67).

Безумовно, в кожного рабина була якась система й організація навчального процесу. Подібно й Ісус організовано зібрав учнів навколо Себе. Але

основна відповідальність за навчання лежала, все-таки, на самих учнях; і основним методом навчання було «з Ним перебувати» (Марка 3:14).

Основною ж аудиторією була дорога – від дому до дому, від столу до столу, від міста до міста. Учні ходили за вчителем, як гусенята за гускою. Це і є учнівство Нового Заповіту – щоденне слідування за Христом, щоденне наслідування Христа, щоденне уподібнення до Христа.

Себастьян ТЕГЗА.

СТОР. 2 МИЛИСТЬ БОЖА ВІЧНА

СТОР. 3

СТОР. 5

СТОР. 7 ЗЛОВЖИВАННЯ АЛКОГОЛЕМ

БОЖЕ СЛОВО У ЧАСИ ПОТРЕСІНЬ

Сказати, що ми живемо в складний час, – не сказати нічого. В Україні такого не чекали.

У вирі новин можна заплутатися, впасти в паніку і бути повністю деморалізованим... Як жити далі? У що вірити, на що сподіватися? Де Бог у цих подіях? Що Він хоче нам сказати через ці обставини? Якою має бути наша реакція? На що слід звернути увагу в часи потрясінь?

Для того, щоб правильно сприймати і розуміти ситуацію, потрібно звернутися до Божого Слова. Читаючи Святе Письмо, я побачив дуже схожу ситуацію в житті великого Божого пророка Ісаї. Ісаї у перекладі з єврейської означає «Господь – допомога і спасіння». Євреї дуже ретельно вибирали імена для своїх дітей, тому в самому імені пророка міститься надія на Божий порятунок у складні часи. Ісаї був покликаний на служіння в один із найважчих періодів історії ізраїльського народу. «Року смерті царя Озії...» (Ісаї 6:1). Період царювання юдейського царя Озії був мирним і благополучним. Але раптом цар помирав. Періоди зміни царів – одні з найскладніших, адже політично ослаблюють державу перед зовнішніми загрозами. Так відразу активізувалися сили з півночі – Сирія в союзі з Північним царством Ізраїлю виступила проти Юдеї. Таке протистояння тривало аж до часу, коли зацарював Ахаз.

Ісаї належав до придворних аристократів, був у близьких родинних стосунках із царською

сім'єю. Для нього ці події були глибоким серйозним переживанням. Перебуваючи в таких складних обставинах, він отримує Слово від Господа. Що може Господь сказати у такі моменти? Що важливе у складні часи політичних потрясінь? На що варто звернути увагу?

Час потрясінь – це час для особистої зустрічі з Богом

«Року смерті царя Озії бачив я Господа, що сидів на високому та піднесеному престолі, а кінці одежі Його переповнювали храм» (Ісаї 6:1). У моменти нестабільності і підвищеної небезпеки люди мають особливу потребу – особисто познайомитися з Богом. Час потрясінь – це час зупинки і пошуку Бога. Коли ми переживаємо якісь проблеми, це ознака того, що Бог хоче щось нам сказати, хоче звернути увагу на Себе.

Останні двадцять років суттєво змінили наше суспільство. Сьогодні багато духовних цінностей поставлені під сумнів. Стверджується толерантність до всього, що неминуче призводить до духовного занепаду.

Життя українського суспільства нині дуже суперечливе. Не все, що сялося, було добрим зерном. Кров текла і в мирні дні: сотні тисяч немовлят не побачили світу через аборти. Ми опинилися в першій п'ятірці серед країн світу за кількістю вживання алкоголю. Стрімко поширюються наркозалежність і злочинність серед молодшого покоління. Порнографія і всебічна демонстрація розпусти в засобах масової інформації стали показниками нашого «християнського» суспільства. У владних структурах корупція набула жаклих масштабів.

З роками «християнська» країна не так вірила в Бога, як урочисто заявляла про це. Традиціоналізм, обрядовість, зовнішня релігійність не здатні змінювати суспільство і дати йому поштовх до розвитку та процвітання.

Не дивно, що наслідками такої тривалої духовної деградації стала економічна, а потім і політична криза. Але Бог милостивий до України, тому настав час справжнього навернення до Бога, час щирого покаяття.

Останні події – це Божий стук до нашої свідомості, можливість почати все спочатку. Складні часи – можливість зустрітися з Богом особисто. І якщо ви втратили спокій і надію, то це особливий шанс звернутися до Бога і налагодити з Ним взаємини. Час потрясінь – це шанс, не змарнуйте цієї можливості.

Час потрясінь – це особливий час для поклоніння Богу

«Свят, свят, свят Господь Саваот, уся земля повна слави Його! І захиталися чоли пороїв від голосу того, хто кликав, а храм переповнився димом!» (Ісаї 6:2-4).

У момент, коли Ісаї переживає за долю своєї країни, Бог показує, що відбувається на небі. Пророк побачив престол, серафимів, які вигукували що Господь Святий. Троєкратно Святий, абсолютно Святий. Ісаї дізнається, що вся земля переповнена Божою славою.

У час політичної кризи Ісаї побачив, що Богові не байдуже те, що відбувається в його країні. Ісаї зрозумів, на що варто звернути увагу в складні часи. Він побачив Бога, Якого безперервно славлять небесні створіння. Ісаї побачив, що все, що відбувається на землі, теж приносить славу для Господа.

Коли переживаєш труднощі, часто не бачиш нічого, крім проблем. Вони не просто проймають усі сфери життя, вони не дають бачити головне. За суєтою, проблемами ми втрачаємо орієнтири, нам важко знайти час для важливого. Час потрясінь – це можливість перевести увагу від себе на Бога. Усвідомити, що Бог має всю повноту влади, і сили, і слави. Ніщо на землі не відбувається без Його дозволу і керівництва.

Тому варто переглянути своє ставлення до Бога. Поставити собі запитання: чи віддаю я належну славу Йому? Чи спроможний бачити Його у складних обставинах життя? Чи визнаю, що Бог стоїть за усіма подіями? Якщо я матиму таке розуміння, то зможу уникнути багатьох помилок. Замість озлоблення і критиканства буду молитися і запитувати поради у Господа. Замість того, щоб впадати у розпач, буду покладати надію на Бога. Замість агресії і ненависті сіятиму любов і прощення. Замість того, щоб покладатися на владу, буду молитися за неї. Людина, яка розуміє, Хто такий Господь, розуміє і те, що відбувається, вона правильно реагує на події і приймає правильні рішення. Людина, яка шанує Бога і поклоняється Йому від усього серця, у часи потрясінь може бути прикладом для інших.

Час потрясінь – це можливість для покаяття

«Тоді я сказав: Горе мені, бо я занапащений! Бо я чоловік нечистоустий, і сиджу посеред народу нечистоустого, а очі мої бачили

Царя, Господа Саваота!» (Ісаї 6:5).

Після того, як Ісаї усвідомив, Хто такий Господь, побачив Його славу, Його святість, він зрозумів своє становище перед Богом – що він грішник, він нечистий. Віч-на-віч зустрівшись із Богом, пророк побачив своє плачевне становище і зрозумів, що так далі бути не може, що він заслуговує покарання за вчинені гріхи.

До того Ісаї вважав, що не має нікого кращого за нього, а тепер розуміє, що в нього проблема з самим собою. У Божій присутності кожна людина виглядає подібним чином. Багато з нас апелюють до інших, кажучи: «Ну, я не найгірший, щоби кається. Я нікого не вбив, нічого не вкрав. Я веду пристойне життя...» Так само думав Ісаї до зустрічі з Богом. Але тут він зрозумів, що потрібне очищення, потрібне щире покаяття. Покаяття – це єдина можливість отримати милість від Бога. Сам термін «покаяння» означає визнання своїх гріхів, своєї провини перед Богом. Це жаль за свої гріхи, бажання раз і назавжди порвати з гріхом.

Для того, щоб нашу країну Бог благословив, потрібне наше щире покаяття. І тоді почнуться глибинні духовні зміни.

Час потрясінь – це час для особливої посвяти Богу

«І почув я голос Господа, що говорив: Кого Я пошлю, і хто піде для Нас? А я відказав: Ось я, пошли Ти мене!» (Ісаї 6:8).

Лише після визнання своїх гріхів Ісаї спроможний зреагувати на Божий заклик. Коли людина зустрічається віч-на-віч з Богом і кається, вона готова до наступного важливого етапу в житті.

У часи потрясінь ми маємо бути готові до особливого Божого доручення. Маємо бути готові взяти відповідальність за наш край. Біль нашого народу – наш біль. Нам слід бути готовими до того, щоб служити тим, хто поруч. Людина, яка любить Бога, знає, що найбільшою потребою кожної людини є Бог.

Ісаї виконав свою місію. Він був пророком при кількох царях. Один із них його переслідував і вбив, але, попри всі виклики, пророк залишився вірним Богові. І сьогодні ми з вами можемо черпати з неї цінні уроки для свого життя.

Час потрясінь – час подумати про те, чому присвячено твоє життя. Час перестати думати лише про себе, час для активного служіння потребам людей, що оточують нас.

Анатолій ЯКОБЧУК.

ВІРУЮЧІ І ВЛАДА МИЛИСТЬ БОЖА ВІЧНА

Поняття «кесареви» і «Боже» не є протилежними категоріями. Вони показують два виміри буття всякого громадянина, незалежно від його статусу. Тому помилково робити висновок, що віруючі не повинні брати участь у політичному і громадському житті свого народу.

Якими б добрими не були уряд і законодавство, вони не в змозі зробити добримі ні людей, ні суспільство, яке з них складається. Для того, щоб у суспільстві відбулися справжні зміни, необхідно, щоб: серця людей відвернулися від зла до добра; люди підкорилися Божим принципам справедливості; закони заохочували добро і карали зло.

Тільки Господь може змінити серця людей. Тільки живий приклад дітей Божих може змусити інших задуматися про відповідальність громадян як перед правителями, так і перед Богом. Тільки безпосередній вплив на законотворчість змінених Духом Святим людей може закласти моральну підставу цивільного законодавства.

Біблія рясніє прикладами участі віруючих у світських урядах, найяскравішим з яких є приклад Йосипа, що став начальником в землі єгипетській (Буття 42:6). Святе Письмо стверджує: «І був Господь з Йосипом, а він став чоловіком, що мав достяг» (Буття 39:2).

Далеко від дому і свого народу, проданий в рабство власними братами, Йосип за будь-яких обставин залишався вірним Богу. У результаті навіть фараон, цар єгипетський, змушений був визнати: «І сказав фараон Йосипові: Що Бог відкрив тобі це все, то немає такого розумного й мудрого, як ти. Ти будеш над домом моїм, а слів твоїх уст буде слухатися весь народ мій. Тільки

троном я буду вищий від тебе. І сказав фараон Йосипові: Дивись, я поставив тебе над усім краєм єгипетським» (Буття 41:39-41).

Згодом, відкрившись своїм братам, сам Йосип засвідчив їм: «... Не ви послали мене сюди, але Бог. І Він зробив мене батьком фараоновим і паном усього дому його, і володарем усього краю єгипетського» (Буття 45:8).

Минуть століття, і за часів вавилонського полону станеться інша історія. «Тоді цар звеличив Даниїла, і дав йому численні дарунки, і вчинив його паном над усім вавилонським краєм, і великим провідником над усіма вавилонськими мудрецами. А Даниїл просив від царя, і він призначив над справами вавилонського краю Шадрара, Мешаха та Авед-Него, а Даниїл був при царському дворі» (Даниїла 2:48-49).

Даниїл із друзями не тільки керував країною, її елітою і її справами, а й викривав Навуходоносора у гріхах і закликав його до праведності: «Тому, царю, нехай буде до вподоби моя рада тобі, зламай же свої гріхи справедливістю, а свої провини милістю для вбогих, щоб твій мир був довготривалий» (Даниїла 4:24).

Бог володарює над усіма народами, і Його народ серед них – свідчення Його праведності. Притча про мудрих і нерозумних дів (Матвія 25:1-12) нагадує, що ми повинні бути готовими як до повернення нашого Небесного Нареченого в будь-який момент, так і до тривалого очікування Його приходу. Пророк Єремія волає і до нас, громадян Небесного Єрусалима, що все ще живуть у земному Вавилоні: «Дбайте про добробут міста, куди Я вас вигнав, і молитесь за нього до Господа, бо в спокої його буде і ваш спокій» (Єремії 29:7). І ніщо не сприяє добробуту міста (суспільства) сильніше, ніж політична (від «поліс» – «місто») активність дітей Божих.

Сергій ГОЛОВІН.

Перед знищенням Содому і Гоморри відбулися перемовини, точніше – торг між Авраамом і Богом. Авраам торгувався з Богом про спасіння цих грішних міст, і врешті-решт вони зішлись на тому, що якщо там набереться десять праведників, Господь їх помилує.

Надії на спасіння Содому і Гоморри в Авраама було зовсім небагато. Кажуть, населення тих міст було досить численним. Десятки або навіть сотні тисяч людей проживали в тій квітучій долині. І як таке може бути, щоб серед них не знайшлося хоча б тисячі чи хай навіть сотні віруючих...

Можливо, Авраам думав, що Лот зі своєю ріднею точно набере десяток, а ще ж знайдуться якісь вірні друзі. Принаймні десять праведників точно набереться...

Ми живемо в інший час. Дуже скоро спаде гнів Божий на цей світ, і коли він спаде, не залишиться ані десять праведників, ані одного. Біблія відкриває, що перед тим, як Бог вилив Свій гнів на Содом і Гоморру, там не залишилося жодного праведника. Того єдиного праведника, котрий там жив, Бог вивів за межі. І так само Бог забере

Свою церкву в небеса, перш ніж почнетесь відплата за гріхи цієї землі так, що від неї залишиться лише порох. І прийде помста за кров праведних.

Пандемія і весь цей демонічний тиск світової системи, яка вже перетворюється на диктаторську, мають певні цілі. По-перше, це випробування реакції людей на цей тиск і на ці вимоги – щоб подивитися, наскільки покірними ми будемо. Коли я прийду в Америку більше тридцяти років тому, такого й уявити собі ніхто не міг.

По-друге, це усунення «незручного» президента. Який би він не був, але він з ними борювався. Робив спроби протистояти і заступався за віруючих.

І третя ціль – закрити церкви. І це вдалося зробити. Я розмовляв зі служителями з Румунії та інших країн Європи, і реальність така, що церкви вже зовсім не такі, які були до пандемії. Дуже багато людей, котрі приходять

на одне служіння, вже на друге не йдуть. З американських церков відкрилися лише близько 40%. А тих, хто відвідує ці церкви, – менше половини тих, хто відвідував до пандемії.

Чому диявол добивається цього? Щоб не залишилось і десяти праведників. Ми належимо до невеличкої етнічної групи, і можливо, хтось скаже: а який вплив ми маємо в Америці? Серед 350 мільйонів людей, які тут проживають, ми ніхто. Лот теж належав до етнічної меншості. Цей Божий праведник був свідченням для жителів Содому і Гоморри. Етнічна румунська спільнота доказала, що якщо ми разом протистоямо утискам, із Божою допомогою ніякі атаки нам не страшні. Слава Богу, що буквально всі судові позови проти нашої церкви закриті.

Ми повинні протистояти цій системі і розуміти, що сучасні Содому й Гоморри будуть палати вогнем. Земля і всі діла на ній згорять. А прославлена Церква Ісуса Христа перейде в славу. Тож нехай допоможе нам Господь бути живим Його свідченням у цьому світі. Будемо молитися й просити, щоб Господь дав нам сили по-справжньому цінувати святі Божі принципи, Його Слово, Його заповіді і Його волю. Життя наше коротке і швидко закінчується, а милість Божа буде з нами і у вічності.

Крістіан ЙОНЕСКУ.

БІБЛІЯ ПРО ПЕКЛО

Дискусія про пекло не схожа на дискусію про чистилище. Святе Письмо ніде не стверджує, не повідомляє і не передбачає чистилища. Це конструкція римо-католицької традиції, а не вчення Святого Письма. Вчення про пекло, однак, явно є біблійним вченням.

Можливо, вам не сподобається те, що Біблія говорить про пекло. Ви можете не погодитися з тим, що Біблія говорить про пекло. Ви можете не повірити тому, що Біблія говорить про пекло. Усі ці реакції справедливі. Але чи логічно заперечувати існування пекла лише тому, що вам не подобається, що воно є?

Доктрина пекла

Пекло – найнепопулярніша тема в Біблії. Проте воно існує. І на це є причина. Відкинути те, що Біблія говорить про пекло, – означає відмовитися від джерела авторитету для всього, чого вчить християнство. Не вірити в пекло – значить не вірити в Ісуса. Людина, яка не вірить у пекло, не вірить в Ісуса.

Вчення про пекло стосується не тільки пекла. Пекло нерозривно вплетене у тканину християнської правди. Те, що Біблія вчить про авторитет Святого Письма, характер Бога, наслідки гріха, викупну працю Христа, послання Євангелія, місію Церкви та реальність потойбічного світу, було б непоправно пошкоджено без цього.

Важливо, щоб християни шукали біблійного розуміння вчення про пекло. Та й нехристиянам також варто зрозуміти, що Біблія говорить про пекло.

Добра Новина про Господа Ісуса Христа – це відповідь Бога на погану новину про вічне покарання за особистий гріх. Спасительна віра у

завершену роботу Ісуса на хресті гарантує надію на небеса. Без Христа кожна людина терпітиме муки святого гніву Божого проти гріха в пеклі назавжди.

Пекло реальне

Перш за все, Біблія вчить, що пекло реальне. Святе Письмо називає це місце різними назвами. Але Біблія зрозуміло говорить про те, що є певне місце, де грішники, які не покаються, усю вічність перебуватимуть під гнівом Божим. Це місце під назвою «пекло» створив Бог. Але Він не створив його для людей. Ісус описав пекло як «вічний вогонь, приготований для диявола та його ангелів» (Матвія 24:41). Через гріхопадіння людства пекло стало кінцевим пунктом призначення грішника, який не покається у своїх гріхах і не прийняв Божого прощення.

Коли мене запитують, чому я вважаю, що пекло – це справжнє місце, я просто відповідаю: «Я вірю в пекло, тому що Ісус вірив у пекло». Ісус, очевидно, розумів, що пекло – справжнє місце. Ісус говорив про пекло буквально, регулярно і драматично. Насправді Він більше говорив про пекло, аніж про рай. Більше людей вірять у рай, ніж у пекло. Але Біблія не дає можливості вірити в одне й не вірити в інше. Пекло таке ж реальне, як і небо.

Якщо ви можете якимось чином

спростувати або дискредитувати те, що Ісус говорить про пекло, як ви можете довіряти всьому, що Євангеліє розповідає про Ісуса про Бога, гріх, спасіння, небо, вічність чи що-небудь ще?

Заперечувати те, чого Біблія вчить про пекло, не означає заперечувати пекло. Це заперечення Святого Письма. Біблія навмисно опиняється у кутку. Біблія не претендує лише на те, щоб містити Слово Боже. Біблія претендує на Слово Боже. Це пропозиція «все або нічого». Якщо Святе Письмо натхнене Богом (2 Тимофія 3:16), то все це правда. Якщо лише окремі частини Біблії насправді є Божим Словом, нічого, що сказано в Біблії, не заслуговує довіри. Тому вибити двері, щоб вилучити пекло з Біблії – означає розбити весь будинок християнської істини.

Пекло – це жахливо

Багато людей говорять про якісь важкі обставини як про пекло. Це зрозуміле порівняння, адже пекло – найсильніше слово, яким можна описати свої проблеми, труднощі та страждання. Пекло настільки погане, наскільки це можливо. Проте описувати біду як пекло – недоречно. Цей термін може виражати серйозність вашої ситуації. Але це баналізує реальність пекла. Ніякі страждання людини в цьому житті, не дадуть бути законно порівняні з жахами пекла.

Біблія часто описує пекло жахливими словами. Знищення. Згуба. Зовнішня темрява. Де черв не вмирає. Плач і скрегіт зубів. Вогняне озеро. Друга смерть.

У світських засобах масової інформації пекло зображується як щось не дуже страшне, навіть цікаве. Небо вважається нудним. Зате в пеклі триває справжнє свято. Це лише людські уявлення та бажання. Святе Письмо робить все можливе, щоб підкреслити, що пекло – це зовсім не весело. Це жахливе місце нестерпних мук для непростених грішників.

Сьогодні стало звичним відкидати жахливі зображення Святого Письма про пекло як прості символи. Люди стверджують, що згадки Ісуса про пекло насправді стосувалися купи сміття за межами Єрусалиму, якої більше немає. Ця точка зору – дуже погана інтерпретація і ще гірше богослов'я. Символ вказує на більшу реальність. Якщо ви зможете довести, що згадки Ісуса про пекло були лише символічними, то яка це вітха? Ви все ще повинні зробити висновок, що померти з непростеними гріхами – це погана доля, це вічність у незгасимому вогні.

Пекло – це тактика суворого застереження. Біблія простежує жахи пекла, щоб відлякати нас від гріхів і спонукати бігти до хреста Ісуса з вірою та покайням! І це має спонукати християн ділитися Євангелієм Ісуса Христа з кожним чоловіком, жінкою, хлопчиком та дівчиною в кожному народі!

Пекло – вічне

У розповіді про Лазаря і багатія (Луки 16:19-31) Ісус говорить про пекло як про справжнє й жахливе місце мук. І дає зрозуміти, що з пекла немає виходу.

Дехто вважає цю розповідь притчею, а значить, вигадкою. Та навіть якщо так, то нерозумно відкидати те, що Ісус вчить про пекло у цій оповіді, тільки тому, що це притча. У Своїх

історіях Ісус міг говорити про уявні персонажі, сценарії та діалоги. Але правда в цих історіях не уявна, а істинна. У притчі про милосердного самарянина (Луки 10:25-37) дорога до Єрихону справжня. А в розповіді про Лазаря і багатія пекло – це справжнє місце.

Коли багатій потрапив у пекло, він кричав про порятунок від своїх мук. Авраам відповідає з неба: «І, крім усього цього, між нами й вами лежить велика безодня, щоб ті, які бажують перейти звідси до вас, не змогли, і щоб звідти до нас не переходили!» (Луки 16:26).

У притчі про овець і козлів Ісус робить висновок: «І вони підуть на вічну кару, а праведники на вічне життя» (Матвія 25:41). У цьому вірші Ісус називає пекло «вічною карою». І протиставляє це «вічному життю».

Вічне покарання – це так само довго, як і вічне життя. Кожна людина десь проведе вічність – або у вічному житті з небом, або у вічному покаранні у пеклі.

Пекло – реальне. Пекло жахливе. І пекло вічне. Та є ще одна правда: пекла можна уникнути!

Бог Святий. Його святість вимагає справедливого покарання за гріх, і цим покаранням є вічна смерть. Бо сказав: «Не дивуйтеся цьому, бо наближається година, коли всі, хто у гробах, почують його голос і вийдуть ті, хто зробив добро для воскресіння життя, і ті, хто зробив зло для воскресіння на суд» (Івана 5:28-29).

За кожен гріх заплатять – або Спаситель на хресті, або грішник у пеклі. «Бо плата за гріх – це смерть, – писав Павло, – але дар Божий – вічне життя в Христі Ісусі, нашому Господі» (Римлян 6:23).

Якщо ви побіжите до хреста Голгофи, покається у своїх гріхах і довірите Господу Ісусу Христу все своє життя, ви отримаєте безкоштовне прощення, нове життя та вічну надію!

churchleaders.com.

ПОЛЬСЬКИЙ КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД ОГОЛОСИВ НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО ВАЖЛИВІШИМ ЗА ЄВРОПЕЙСЬКЕ

7 жовтня конституційний суд Польщі ухвалив, що деякі положення установчого договору, закони та рішення ЄС не відповідають конституції Польщі. Під цим мається на увазі верховенство європейського права та принципів між ЄС та його країнами-членами.

12 із 14 арбітражних суддів визнали конституцію Польщі вищим законом країни, якому повинні відповідати всі міжнародні документи.

Згідно з постановою конституційного суду Польщі, принцип європейського верховенства права не відповідає статті 90 через неможливість делегування повноважень державним органам «у певних питаннях».

Більшість суддів вважають, що реалізація цього принципу призведе до «передачі державної влади такою мірою, в якій Польща не зможе існувати як суверенна та демократична країна».

Вони заявляють, що членство Польщі в ЄС не повинно обмежувати інституційний суверенітет та давати зовнішнім силам обмежувати свою владу.

Фактично Польща стала на захист національних інтересів та ідентичності,

поставивши на перше місце свою конституцію і всі міжнародні угоди та інші документи повинні відповідати основному закону Польщі.

Це підтримали й інші європейські країни, зокрема прем'єр-міністр Угорщини Віктор Орбан підписав урядову постанову про підтримку рішення конституційного суду Польщі. Після цього чиновники Будапешту також закликали інституції ЄС «поважати суверенітет держав-членів» та сказали, що деякі закони ЄС не відповідають їх конституції.

Від Будапешту надійшла заява, що польське рішення було спричинено «поганою практикою інституцій ЄС» з намаганням позбавити країн-членів певних повноважень.

Угорський декрет говорить, що першість права ЄС може бути застосована лише до тих сфер, де ЄС має повноваження і де це передбачено договором ЄС. Документ також проголошує повагу інституцій ЄС до національної ідентичності.

Європейська комісія відповіла на рішення конституційного суду Польщі серйозним занепокоєнням щодо функціонування всієї системи верховенства права і негативного впливу на авторитет Європейського

суду. Голова Європейської комісії Урсула фон дер Лейн заявила про «глибоку стурбованість» цим рішенням. Вона сказала, що Комісія зробить усе можливе, щоб забезпечити першість законодавства ЄС у Польщі.

Це не перший конфлікт між Брюсселем та Варшавою. У липні 2021 року Європейська комісія заявила про порушення Польщею верховенства права після оголошення нею деяких зон «вільними від ЛГБТ». Хоча Польща потім скасувала це рішення, вона втратила європейське фінансування. Слід зазначити, що це вперше в історії Європейського Союзу країна-член оскаржує верховенство договору Європейського Союзу у конституційному суді через власні національні інтереси. Безсумнівно це польське рішення є зразком для наслідування в Україні. Стаючи активним суб'єктом у міжнародних відносинах, люди повинні захищати свій національний суверенітет.

Рух «Усі разом!» підкреслює, що Україна має ставити суверенітет на перше місце, керуючись національними інтересами та цінностями, а її правові норми не можуть бути вищими за конституційні. Ті міжнародні норми, які не відповідають вимогам Основного Закону та/або національних правових традицій, слід розглядати як неконституційні.

Національні цінності – це сутність країни й умова цілісності країни та стабільності суспільства. Якщо цей фундамент не буде міцний у внутрішній та зовнішній політиці, то Україна стане лише трампліном для чужих сценаріїв на світовій арені.

vsirazom.ua.

НЕ ДАЙ СВІТУ СЕБЕ ОБДУРИТИ

Усі, мабуть, знають відповідь на стару загадку: що важче, кілограм пуху чи кілограм свинцю? Коли нам загадували її вперше, нашим бажанням було відповісти, що кілограм свинцю важчий. Здається, вченим вдалося знайти пояснення, чому ми так казали.

Канадські дослідники використали ілюзію ваги й розміру, за допомогою якої вдавалося обманювати людей більше сотні років. Беруться дві коробки однакової ваги, одна у два рази більша за іншу за розміром. Випробовувані чекають, що велика коробка буде важчою – і докладають більше зусиль, щоб її підняти. Піднявши обидві коробки по п'ятьдесят разів, вони звикають до того, що зусилля для цього потрібні однакові. І, попри це, починають вважати, що маленька коробка важча.

Наші очікування впливають на те, як ми сприймаємо світ навколо. Саме тому вчені, які вірять в еволюцію, часто не можуть побачити очевидних свідчень існування Бога. На нашому сприйнятті лежить печать гріха, і тому ми потребуємо допомоги й скерування Словом Божим.

«Але вони не слухали й не нахилили вони своєї вуха, а ходили за радами та за упертістю серця лихого свого і стали до Мене плечима, а не обличчям» (Єремії 7:24).

ВІРУЮ

ЛГБТ-ПРИХИЛЬНИКИ НАМАГАЮТЬСЯ «ЗАКРИТИ РОТ» УКРАЇНСЬКИМ ВЧЕНИМ

ЄДИНА У СВІТІ КРАЇНА, НА ДЕРЖАВНОМУ ПРАПОРІ ЯКОЇ - ВІРШ ІЗ БІБЛІЇ

KyivPride намагається розробити механізми тиску на науковців, які не згодні з гомосексуалізмом та іншими відхиленнями і сприймають це як ненормальну сексуальну поведінку.

На веб-сайті організації з'явилися публічні звернення до керівництва Української спілки психотерапевтів, зокрема скарги на сексолога Святославу Федорець. ЛГБТ-активістам не подобається недавня публічна згадка пані Святослави про українську молодіжну пропаганду геїв.

Автор заяви поскаржився, що 19 вересня 2021 року Святослава Федорець опублікувала лист, у якому зазначила, що вона є спостерігачем від Української асоціації сексологів та терапевтів на «марші рівності», який був організований громадською організацією «КиївПрайд». Він також згадав, що пані Федорець публічно висловила свою стурбованість цією подією і у статті містяться її оціночні судження щодо гомосексуалізму та упередженість щодо учасників маршу рівності.

Члени ЛГБТ-організації стверджують, що судження професійних сексологів «ґрунтується на антинауковому погляді» про вільний вибір сексуальної орієнтації та пропаганду цього будь-яким способом, що суперечить чинній етиці психотерапії.

На думку автора звернення, відмова погодитися з сучасними ідеологічними тенденціями «ставити під сумнів репутацію Української спілки психотерапевтів». У тексті засуджується заява Святослави Федорець як працівника Української спілки психотерапевтів та наголошується на її суперечливій позиції.

У відповідь на заклик Святослава Федорець вказала на тенденцію

ідеологізації науки та небезпеку ігнорування експертів, які не згодні з ЛГБТ-позицією. Вона написала, що «сьогодні – це офіційне звернення до професійного світу, а завтра воно може стати стандартом професійного рівня кожного психолога, психотерапевта, сексолога, лікаря та вчителя. Ви підтримуєте – значить ви хороший експерт, якщо ж у вас інша точка зору – ви будете схожі на Федорець... Чому експертам раптом забороняється мислити по-іншому?».

Варто зазначити, що намагання прихильників ЛГБТ не дослухатися до думки вчених і дратівливі випадки самоцензури спостерігаються в Україні протягом кількох років.

У травні 2018 року Інститут філософії Національної академії наук України планував презентувати книгу «Сором та втрата прив'язаності. Застосування репаративної терапії на практиці». Автором цього дослідження є американський вчений Джозеф Ніколозі, який є головою Національної асоціації досліджень та терапії гомосексуалізму. Проте презентація книги була скасована зусиллями лобістської групи ЛГБТ – вони скористалися нестабільною позицією Анатолія Ермоленка, який на той час виконував обов'язки директора ІФ НАНУ. Оскільки він погодився провести виступ заздалегідь, його звинуватили у більшому «лібералізмі» порівняно з колишнім директором Мирославом Поповичем.

Навесні 2021 року Українська асоціація сексологів та терапевтів заявила про утиски з боку науковості, а не

ідеологічного підходу АССУ щодо сексуальної поведінки людини, особливо після виходу дитячої книги «Принцеса + Принцеса: Довго і щасливо». Нагадаємо, що ця книга була розроблена для дітей препубертатного віку та передає думку про «нормальність» гомосексуальних стосунків.

У рецензії від Наукового комітету АССУ зазначено, що «прикладні поведінки та гендерних ролей у книзі є несумісними з нормальним статевим дитячим психологічним розвитком». Публікація цього коментаря викликала обурення прихильників ідеології ЛГБТ. АССУ вважає, що ця хвиля подібна до того, що було в СРСР. «Пригадайте, як теорії, методи і навіть наука в цілому були заборонені в Радянському Союзі, оскільки вони не збігалися з ідеологічними показниками», – йдеться на веб-сайті українського сексолога.

Водночас навесні трапилася неприємна історія з викладачем Національного університету «Львівська політехніка» Ольгою Мейєр, яку переслідували ЗМІ та інші прихильники ЛГБТ-ідеології. Жінку звинуватили у так званій «гомофобії» після розмови зі студенткою, в якій вона наголосила на патології та вказала на недоцільність пропаганди цього у навчальному процесі.

Варто згадати, що цього року в Німеччині відбувся суд над вченим, який публічно пояснив зв'язок між гомосексуалізмом та педофілією.

Крім того, «Політична теологія» повідомила, що уповноважена Верховної Ради з прав людини Людмила Денісова подала щорічний звіт за 2020 рік голові відповідного парламентського комітету. Частина звіту присвячена популяризації ідеології ЛГБТ в Україні. Денісова спеціально просила запровадити в Україні категорію «одностатеві партнерства» та вимагає адміністративну відповідальність для критиків ЛГБТ. Згодом Денісова безпосередньо звернулася до поліції з проханням переслідувати противників ідеології ЛГБТ.

Оксана КОВАЛЕНКО.

На недавніх Олімпійських іграх у Токіо домініканська спортсменка Марілейді Пауліно, яка здобула срібну медаль в бігові на 400 м, святкуючи перемогу, підняла прапор своєї держави в одній руці, а Біблію – у другій.

Домініканська Республіка – прекрасний острів у Карибському морі, відомий завзяттям свого народу. Саме ця держава має єдиний у світі прапор, що заснований на Біблії.

Коли ви дивитесь на прапор, в очі одразу впадає великий білий хрест, а в його центрі – герб, де зображено розгорнену Біблію, на сторінках якої написано: «І познаєте правду, а правда вас вільними зробить!» (Івана 8:32). Над Біблією розміщений маленький хрест. Посередині гербу увінчаний синьою стрічкою, на якій написано: «Бог, Батьківщина та Свобода».

Герб, дизайн якого розробив домініканський політик Каземіро Немесіо де Моя, був офіційно прийнятий у 1913 році, а його характеристики та суть були прописані в державній конституції.

Іноді політики намагаються використати варіант прапора, на якому немає герба, але громадяни протестують, вважаючи це неповагою до християнських цінностей своєї нації.

Бог посідає центральне місце в житті більшої домініканців, і вони впевнені, що саме християнська відданість захищає їх від стихійних лих, які часто спустошують сусідню Республіку Гаїті.

Є й інші країни, які розмістили на своєму прапорі християнську символіку, наприклад хрести, однак Домініканська Республіка – єдина держава, на прапорі якої міститься Біблія.

ЗАЇДАЮЧИ ПОГАНІЙ НАСТРІЙ ЧИ ІСНУЮТЬ ПРИВИДИ

Голландські вчені прийшли до висновку, що поганій настрій і справді можна заїсти. Справа не в тому, скільки ти їси, а іноді навіть у тому, що ти чогось не їси. Але ті, хто легко дратується і втрачає самовладання, можливо, зможуть уникнути поганого настрою.

Голландські вчені досліджували триптофан, який мозок використовує для вироблення серотоніну – нейромедіатора, який поліпшує настрій. Вони приготували два види шоколадних напоїв: один – на основі молочного білка, насиченого триптофаном, другий – на основі казеїну, іншого молочного білка.

Попередньо протестовані на схильність до стресів добровольці випили один із цих напоїв на сніданок, потім – трохи пізніше. В обід добровольці провели 20 хвилин за комп'ютером, вирішуючи математичні завдання з гучним промисловим шумом на тлі. Після цього дослідники виміряли пульс, рівень серотоніну, гормонів стресу і настрій кожного з випробуваних. Жоден з тих, хто випив насичений триптофаном напій, не виявив жодної ознаки стресу, незалежно від своєї природної стійкості до стресу.

Інші дослідження показали, що цукор або багата на крохмаль їжа також підвищує рівень серотоніну в мозку. Вчені зробили висновок, що невеликі зміни дієти, які би включали прийом триптофану перед очікувано напруженими моментами, могли б допомогти середньостатистичній людині впоратися зі стресом. Натомість м'ясний білок блокує засвоєння триптофану.

Безперечно, ми можемо віддати всі свої страхи й тривоги Господу, та, однак, приємно знати, що Він вже дав нам спосіб справлятися з нудними щоденними швилюваннями.

slovoproshlovo.info.

ЗМІ зображають привидів як мертвих, які повертаються, щоб переслідувати друзів, сім'ю та ворогів. Деякі ж привиди доброзичливі, як-от відомий Каспер. А що Біблія говорить про привидів? Чи справді мертві можуть повернутися, щоб переслідувати нас?

Біблія наголошує, що як тільки людина помирає, вона не може повернутися з мертвих. Автор Послання до євреїв говорить, що кожній людині призначено померти один раз, а потім їй доведеться стати перед Богом (Євреїв 9:27). Людина не може обирати, повертатися їй, щоб переслідувати людей зі свого земного життя, чи не повертатися. Коли вона помирає, то опиняється безпосередньо перед Богом (Еклезіяста 12:7).

Залежно від того, прийняли люди жертву Ісуса чи ні, Бог визначить, підуть вони у рай чи ні. Тобто всі люди, які повірили в Ісуса, підуть на небо; а ті ж, які не прийняли Його, потраплять у пекло. Немає третього варіанта – повернутися на землю і завершити «незавершену справу».

Багато людей розповідають, що бачили померлих коханих або спостерігали паранормальні явища, які переслідують їх удома. Як це можна пояснити? Немає привидів, але є духовні сили, демони. Істоти, які люди називають привидами,

насправді є демонами.

Демони – духовні істоти. Біблія справді свідчить про існування духовних істот. Крім демонів, є й інші духовні істоти – ангели. Біблія відкриває, що ангели є службовими духами, посланими на допомогу віруючим (Євреїв 1:14). Натомість демони шукають загибелі людства.

Апостол Павло попереджає, що ми не можемо сідати за стіл з Богом і за стіл з демонами (1 Коринтян 10:21). Сатана та його демони проковтують людей на падіння. Вони хочуть налякати, завдати шкоди і болю (Івана 10:10). Спілкування з привидами може призвести до дуже негативних речей.

Господь хоче, щоб ми жили у свободі, любові та радості пізнання Його. Божий план для нас не передбачає спілкування з демонами, медіумами чи окултизмом. Демони можуть бути надзвичайно переконливими. Як віруючі, ми не повинні ставати жертвами їхніх хитрощів. Той, хто в нас, більший за диявола та його демонів (1 Івана 4:4). Святий Дух захистить нас від демонів, але ми повинні триматися далі від паранормальних явищ.

Після смерті коханої людини можна стати особливо вразливим для нападів демонів. Знаючи, що дорога для вас людина померла, демони можуть спробувати обдурити вас видіннями, снами або «зустрічами» з покійним. Тому навіть у важкі часи ви повинні протистояти сатані та його планам (Ефесян 6:10-18). Як послідовник Ісуса, ви не маєте ставати жертвою сатани та його демонів. Покладіться

на Бога, поговоріть з Ним і вилийте Йому свій смуток (Матвія 11:28-30).

Ісус знає, що означає втратити дорогу людину. Він плакав, коли помер Його друг Лазар (Івана 11:35). Коли кохана людина йде з життя, зверніться до Бога. Не бігайте за мисливцями за привидами і не контактуйте з медіумом, щоб спробувати зв'язатися з мертвими (Повторення Закону 18:10-13).

А як щодо Ісуса?

Коли Ісус воскрес із мертвих, Його учні подумали, що Він привид (Луки 24:36). Ісус не сказав своїм учням: «Так, я привид. Мертві люди можуть воскресати з мертвих і відвідувати своїх друзів та сім'ю». Фактично Ісус сказав: «Чого ви стривожились? І пощо ті думки до серця ваших входять? Погляньте на руки Мої та на ноги Мої, це ж Я Сам! Доторкніться до Мене й дізнайтеся, бо не має дух тіла й костей, а Я, бачите, маю» (Луки 24:38-39).

Ісус показував своїм учням, що Він справді фізично воскрес із мертвих. Він не був духом – Він був воскреслим Господом.

Ісус воскрес із мертвих, бо Він Бог. Людська істота не може воскреснути з мертвих. Чому це важливо? Примари не справжні; проте демони реальні. Демони хочуть обдурити вас у будь-який можливий спосіб. Тому важливо, щоб усі віруючі уникали паранормальних явищ та захоплення привидами, тобто, насправді, демонами.

christianity.com.

ЗАПИСКИ З РЕАНІМАЦІЇ, АБО ДЛЯ БОГА ВСЕ МОЖЛИВЕ

Якось я потрапив під потужну зливу й сильно промерз. Наступного дня почувся нездуже – висока температура, ломота по всьому тілу. Почав приймати антибіотики. Увесь цей час перебував під контролем сімейного лікаря, який телефоном давав вказівки, що і як приймати. Так тривало п'ять днів. Дружина почала розмову про те, що, можливо, варто госпіталізуватися, на що я згоди не давав – ще чого, в «коронавірусну» лікарню? Адже там я точно заражуся цією хворобою, вдома якось спокійніше, безпечніше. Проте на шостий день хвороби, яка супроводжувалась високою температурою, Господь достукався до мене, і я зрозумів, що таки треба лягати в лікарню, адже я найперше несучу загрозу для своїх рідних і поведжуся егоїстично.

Ось і районна лікарня. Карету швидко, якою мене доправили сюди, зустрічає медперсонал в біленьких «скафандрах». Мені зробили рентген-знімок і – в палату. Звернувся в молитві до Бога: «Господи, я у Твоїх руках, допоможи!». У палаті, незалежно від кількості ліжок, по одному хворому, усі заповнені. Туалет один на поверх: доведеться ходити по коридору, і я молюся: «Господи, постав Свою охорону, щоб я не заразився коронавірусом!». Я довгий час не вірив, що можу бути хворим на цю недугу, був впевнений, що Господь не допустить цього.

Господь давав мир різними способами: і через думки, і через святе Слово, і я відчував, що в цьому місці не є самотнім, Бог поряд. Я сподівався на Його допомогу, адже, ще коли був удома, у мою пам'ять вривався вірш із Біблії: «Досягла вас спроба не інша, тільки людська; але вірний Бог, який не попустить, щоб ви випробувалися більше, ніж можете, але при спробі й полєгшення дасть, щоб знейти могли ви її» (1 Кор. 10:13). На думку спадали й інші місця з Писання, через які Господь промовляв до мого серця, і я розумів, що повинен кріпитися і набиратися терпіння. Разом з тим Бог відразу почав очищати мене від світської марноти, яка, мов те лушпиння, попримала до мене ще до початку хвороби. Я почав каятися і просити прощення в Господа. Слава Богу, Він почув, і враз все це непотрібне відшарувалося і зникло моментально, як папір у вогні.

Із кожним днем мені ставало все гірше, це підтверджували загальні аналізи крові та падіння рівня сатурації (насичення киснем артеріальної крові). За кілька днів мене перевезли в іншу палату, поверхом вище. Пізніше мені стане відомо, що це – реанімація. У палаті немає дверей, між хворими встановлені пофарбовані в білий колір перегородки. Поклали мене біля виходу – все видно, як на долоні. Поряд за перегородкою лежить жінка, яка вже довгий час під'єднана до апарату ШВЛ, по інший бік – два чоловіки, один з яких у важкому стані. Починаю молитися за сусідів по палаті, щоб Бог змиливав і над ними й уздоровив їх. Знайомлюся з чоловіком, який, на мій погляд, виглядає досить бадьорим. Однак через кисневі маски багато не поговорю. Пробую заснути, та сон не бере, заважають кисневі маски, які постійно шиплять і булькають, окрім них, сопє і хрипить апарат ШВЛ. До переліченого «оркестру» додаються пронизливі «пікання» датчиків життєдіяльності. Насилу заснув...

Зранку пробудився – двоє санітарок у спецокушках возовозять візок з чорним мішком. Мене відгородили перегородкою, але я все збачував: це старший чоловік, що був у важкому стані, відійшов у вічність. Підійшла допомога – теж жінки в «скафандрах», по команді перекладають померлого на ноші, пронизливий звук замка-блискавки – і все. Починаю розуміти, що не в просту палату потрапив, але якогось страху немає. Через деякий час у мене виникло велике бажання звернутися до сусіда, його звали Володимир. Знімаю маску, бо з нею на відстані не розібрати слів, і питаю: «Чи впевнені ви, що якщо закінчиться життя, то попадете до Господа?». У цей момент заходить медсестра і незадоволено питає: «Це хто тут проповідує?». Повертається до мене і каже: «Вилікуйтеся, йдіть додому й удома проповідуйте. Тут реанімація, порушувати спокій хворих заборонено». У цей момент, дорогий читачу, я зрозумів, що на цьому ося місці, у цій реанімаційній палаті йде найзапекліша боротьба за душі людей, безпосереднім учасником якої є також і я. Звертаюся в короткій молитві до Бога і задаю ті самі запитання Володимиру через кисневу маску, але відповіді не можу зрозуміти, його мова крізь маску нерозбірлива. Тоді просто наказую йому зняти маску. Обоє знімаємо маски, і Бог дає у серце бажання сказати інше: «Володимире, просіть Бога, щоб змиливав вас над вами». У відповідь прозвучало: «Я це й роблю». Це були останні слова, які я почув від нього. Наступного ранку, на жаль, і його тіло заберуть у чорному мішку. Таке наше життя – як пара, що на хвилину з'являється й зникає, про це пише свята Біблія.

Згодом на ліжко Володимира поселили Андрія. Познайомилися. Андрій мовчазний, років теж близько шістдесят. Кілька разів пробував запитати його про самопочуття, але він не чує, можливо, через велику віддачу, а може, просто погано чувається і не хоче розмовляти. Після чергової спроби відповісти, що мовляв, погано, але відповідь прозвучала у брутальній формі. Розмова не клеїлася, немов стінку хтось поставив. Пізніше прийде думка, що все ж треба було застерегти Андрія, сказати йому, що не годиться вживати гнилих слів, особливо в такому стані, а краще кликати до Бога, просити Його милості й прощення.

За деякий час мене перевели в іншу палату реанімації. Свій стан не можу охарактеризувати, бо майже постійно в кисневій масці, сатурація низька, але Господь підкріплює. Від

рідних дізнаюся, що за мене моляться церква, і я цю духовну підтримку дуже відчуваю. Через кілька днів прийшов результат ПЛР-аналізу на наявність коронавірусу, який мені зробили напередодні... На жаль, результат виявився позитивний. У цей час Господь ніжно проговорив до мене: «Борисе, з чого ти взяв, що не можеш захворіти на коронавірус?». І дійсно, подумав я, що я собі таке навіяв, що в мене не може бути цієї хвороби? Згадую Йова – про те, як він страждав, будучи повністю прокаженим. Це те саме, якби Йов звертався до Бога й казав: «Господи, невже Ти допустив мені такий страшний діагноз, проказую вкрите все тіло – це неможливо!». Ні, про таке не написано в Біблії, навпаки, сказано, що Йов впокорився, шукав Господнє лице. «Господи, – знову каюся в молитві, – прости за мою самовпевненість, нехай в усьому буде Твоя воля».

Хочу зауважити, що Бог поблагословив мене молодим, але водночас мудрим і побожним лікарем. Як говорив про нього медсестринський персонал, це лікар від Бога (ще є такі). Одного разу при розмові він сказав: «Бог має силу уздоровити, а ми (тобто лікарі) – інструменти в Його руках». Чи не хороша це заява для практикуючого лікаря? Вважаю, що Бог благословлятиме «такий інструмент» у Своїх руках. Медсестри та санітарки також усі на своїх місцях, чуйні й уважні до хворих. Слава Богу за наших медиків, які тепер змушені працювати в непростих умовах. У цьому відділенні медперсонал заступає на чергування на тиждень, працюють по шість годин, ще й у захисних костюмах, два шари яких – із синтетичної тканини. На чергуванні не поїж, не вип'єш води, не сходиш в туалет – усе заборонено, адже є загроза заразитися...

Однієї ночі мені стало дуже зле: підскочила температура, під ранок просто лихоманило. Стан погіршувався, було важко це переносити – то була інтоксикація організму, спричинена коронавірусом. Подзвонив до старої доньки й до дружини, вони стали заспокоювати, підбадьорювати. Знову в молитві звертаюся до Бога, прошу допомоги. Десь під обід трохи ніби відпустило. Згодом мене знову перевезли в палату реанімаційного відділення до тяжких хворих. Лікар прикріпив на моє тіло датчики життєдіяльності, підключили апаратуру, монітор, у груди вставили катетер для крапельниць. «Для чого вони це роблять мені, – подумав я, адже я нормально відчуваюся». Пізніше з розповідей медиків я довідаюся, що стан мій тоді різко погіршувався, хоча я не відчував вже болю, просто Господь дивним чином дав мені мир і спокій. Він це зробив, щоб я не переживав, дав Свою «анестезію».

На якийсь час я знепритомнів, а коли розплющив очі, то побачив, що лікар і медперсонал стоять нерухоми, як воскові фігури, і дивляться на монітор медапаратури, яка невпинно подавала тривожні сигнали. На той час я вже знав, що така реакція датчиків свідчить про падіння показників життєдіяльності людського організму. «Цікаво, у кого з хворих вони так пишуть?», – майнула в думках, і знову провалля... Коли прийшов до тям, звернув увагу на те, що ніхто з медперсоналу мені нічого не говорить та не пояснює – так не прийнято, це ж реанімація.

Відразу після перенесеної кризи я на диво почувався так, ніби нічого зі мною й не трапилося. Одна медсестра через кілька годин поміряла показники і виявилось, що сатурація і тиск у мене, як у здорової людини. Це було явне чудо. Памятаю, як, подивившись у монітор, вона сказала: «Ви безсмертний!». Я відповів, що це не моя заслуга, а Ісусова милість. Згодом під час під'єднання до крапельниць розговорився з медсестрою, яка під

час мого нападу була на чергуванні. Кажу їй, що почуваюся добре, чому мене тримають в реанімації? «Та ви що, – почув у відповідь, – не розумієте, що в вас артеріальний тиск вчора впав до нуля. Лікар на силу підняв його, «спровокувавши хімією», інакше б не вижили!». Отакої, тепер починаю розуміти, чому Бог так дав, щоб я прокинувся під час цієї кризи й на власні очі побачив свій чудесний порятунок, а згодом засвідчив про Його милість, про чудо, яке Він явив мені, про те, що Він чує молитви тих, хто надію покладає на Нього, і виходить назустріч у будь-якій ситуації. Згадую місце з Писання, як Христос навмісним запізнився до Лазаря, щоб потім його воскресити і щоб прославилось Ісусове Ім'я. Так і в випадку зі мною Господь допустив ці важкі обставини, щоб показати Свою велич і Свою славу.

Ще одна приємна новина. Хвора жінка, яка була під'єднана до апарату штучної вентиляції легень і за яку я молився, прийшла до тям. Два тижні перебування під апаратом ШВЛ далися взнаки: голос слабкий, говорить майже пошепки, сильні пролежні по тілу, але жива й при розумі. Слава Богу! Жінка дуже побожна. Розговорилися з нею через перегородку, стали разом дякувати Господу за Його милості. У цей час, дорогі друзі, у мене виникло велике бажання славити Бога й свідчити про Його велику любов і милість. Я озирнувся навколо й побачив попововиле жниво – хворі (ті, що при тямі), лікарі, медперсонал, а це приблизно п'ятнадцять чоловік. Я почав їм свідкувати про живого Бога різними способами, благословляв їх, а Бог давав слово і посипав сіллю. Хочу сказати, що не всі раділи моему благовісту, деколи доводилося терпіти і докори незадоволених людей. Але ж Ісус це не так терпів, коли перебуваючи в тілі на землі, ходив від міста до міста і ніс Євангеліє людям. Господь наповняв мене Своєю любов'ю, і я старався передати її іншим, з терпеливостю вислуховував точки зору тих, хто мене оточував, слухав про наболіле, старався розрадити, підтримати, часто молився за них.

Наступного дня прийшов лікар і привітав мене з радісною подією: повторний ПЛР-аналіз не підтвердив у моему організмі коронавірусу. Розумію, що таке чудо міг зробити тільки Господь по Своїй милості та по молитвах церкви! Ісус Христос є Господом усього, у тому числі й коронавірусу. Він просто забрав його в мене! Слава Ісусу Христу! Ще через день лікар потішив мене звісткою, що мої останні аналізи просто різко покращилися. Нормалізувався тиск, піднявся рівень сатурації, що виглядало як явне чудо після цієї недавньої кризи, і навіть медики не могли це сприйняти одразу як правду. Це додавало мені сил, і я славив Бога як міг. На мене дивились як на якогось астронавта й казали: «Борисе, ви молодець, ви перемогли!». А я відповідав: «Це Ісус молодець, це Він перемогає!».

Я продовжував свідчити про Ісуса Христа, і коли медперсонал робив чергові заміри моїх показників, я казав: «Подивіться на цифри, хто це міг зробити, як ви думаєте?». Вони знизують плечима, а я вигукую: «Це Ісус і його милість, це тільки Він так може!». Посміхаються, але ніхто вже й не заперечує, адже ще кілька годин тому вони бачили, в якому стані я був, якими були мої показники й якими стали. Слава Господню спочила над реанімацією!

Заступила на чергування нова зміна. Чую, як хтось із медперсоналу говорить: «Ми вже чули, що Борис зцілений!». Кепкують із мене, але я радію, бо знаю, що Господь все одно прославляється. За кілька днів у моїй палаті померла ще одна людина, сорокадвітирічна жінка, яка так і не прийшла до тям. Андрія, сусіда по

палаті, лікарі вимушені підключити до апарату ШВЛ, а через десять днів, коли мене виписували з лікарні, я дізнався, що помер і він. Сумна статистика коронавірусу... За час мого перебування в лікарні – чотири смерті...

Як я вже казав, показники життєдіяльності в мене покращилися, але двобічна пневмонія, як сказали лікарі, залишилася, і її треба було лікувати. За ці три тижні мій організм дуже виснажився. Незважаючи на слабкість у тілі, я старався зміцнюватися духовно – читав Біблію, молився, слухав проповіді, християнські пісні. І Господь мене навчав, підказував, застерігав. Я словнювався Духом Святим і Його Святою любов'ю до людей, відчував Божу присутність, яку не замінять жодні світські втіхи чи задоволення. Одного разу, коли я слухав проповідь Божого Слова, Господь показав видіння: двоє медпрацівників у костюмах зеленого кольору з білими комірцями кришталєвої чистоти переставляли в певному порядку різнокольорові маленькі посудини. Господь дав розуміння, що вони займаються лікуванням моїх легень. Це було надприродно і надзвичайно. Бог, Ім'я якому – Слово Боже, не полишив мене в моїх немочах і слабкостях, а проявив славу, велич і таким чином вселив у мене віру, що Він поряд, що все зі мною буде добре. Я в молитві дякував за все Богу, на Якого надіявся і в Чийх руках перебуваю.

Через день мене перевели з реанімації в загальне відділення. Перед самим «переселенням» ми з Петром звершили разом молитву за його видужання та спасіння. У новій палаті вже лежало троє чоловіків, двоє з яких чекали на результати повторного ПРЛ-тесту, а третій, наймолодший, був хворий на важку форму пневмонії. Усі вони виявилися досить побожними. Ми часто вели бесіди про Бога, про Біблію, щоденно молилися зранку й увечері, і я казав цей період «пробудженням палати №7». Невдовзі, отримавши негативний результат на наявність COVID-19, усі вони виписалися разом зі мною з лікарні. Проїшовши коротку реабілітацію, я повернувся до звичного повсякденного життя.

За час перебування в лікарні, коли моє життя висіло на волоску, я багато що зрозумів. По-перше, ще раз і остаточно переконався, що нам наперед треба думати про небесне, а не про земне, адже ми не застраховані від смерті жодними чинниками: ні здоров'ям чи соціальним становищем, ні тим більше, багатством. По-друге, треба завжди бути готовим до того, що земне життя може закінчитися будь-якої хвилини, тому треба мати тверду впевненість у спасінні. По-третє, нам потрібно нести Боже Слово до людей, які ще не пізнали Бога, щоб і вони приходили до пізнання істини, а вона не в переказах, не в «батьківській вірі», а в Ісусі Христі.

Дякую, шановний читачу, за те, що дочитав цю статтю до кінця. Хотів би ще затримати на хвилину твою увагу. Ми живемо в непростий час, як казав один проповідник, Господь переорав всю землю, маленький вірус змінив наше життя, вплинув на всесвітню економіку, але разом із тим Господь хоче, щоб покалося якомога більше людей. Поставляю і тобі, читачу, риторичне запитання, яке впродовж свого земного життя буди ставити всім людям: «Чи впевнений ти у своєму спасінні? Чи переконаний у тому, що, коли закінчиться твій земний шлях, ти потрапиш до Бога на небеса? Якщо ні, треба йти до Ісуса Христа в щирому покаянні. У Ньому прощення гріхів і вічне життя! Тільки не відкладай, бо завтрашній день – не твій...»

Борис ВИШИНСЬКИЙ.

(Під редакцією Юрія КЛИМЧУКА. Деякі імена з етичних міркувань змінені).

ВІРУЮ

ЧОМУ МИ ВІРИМО У БРЕХНЮ

Більшість із нас починає вірити в брехню про себе в дитинстві, коли друг, батько, брат чи сестра ставляться до нас так, ніби ми не прийняті, не гідні любові. Можливо, хтось, кому ви довіряли, сказав вам слова відкинення, і вони стали істиною, якою ви жили.

Чи думали ви коли-небудь, що ця брехня про вас, в яку ви повірили, насправді може перешкодити вам досягти Божої мети про вас. Коли ми живемо в брехні про те, хто ми є і ким не є, це може мати гнітючі наслідки. Брехня приховує правду про те, ким ми маємо бути, і гасить життя, яким ми маємо жити. Ми не покликані жити у в'язниці цієї брехні. Бог послав Свого Сина Ісуса, щоб «випустити полонених на свободу» (Луки 4:18).

Звідки б не взялися ці брехливі ідеї, у них є одна спільна риса: усі вони почалися з думки.

Усе починається з думки

Думки виникають у нашій свідомості постійно. Дослідження показують, що середньостатистична людина думає до 80 000 думок за день, і 80% цих думок – негативні.

Дуже важливо аналізувати свої думки. Ми відповідаємо за те, чи

зберегти думки, дозволивши їм оселитися в нашій свідомості, а чи відкинути їх і викинути геть. Як тільки ви дозволяєте думці залишатися на деякий час у своєму розумі, ця думка може перетворитися на віру, а віра, якщо її зберігати досить довго, може стати істиною, якою ви живете.

Ось чому ап. Павло навчає, що коли ми ходимо в плоті, ми не воюємо з плоттю. У нас є могутня зброя, оскільки ми можемо «полонити всяке знання на послух Христові» (2 Коринтян 10:5). Ми можемо кожну свою думку передати в руки Христа.

Корінь усякої брехні

Чи знаєте ви, чому Єва їла плід із дерева пізнання добра і зла? Бо повірила брехні диявола. «І сказав змії до жінки: Умерти не вмере! Бо відає Бог, що дня того, коли будете з нього ви їсти, ваші очі розкриються, і станете ви, немов Боги, знаючи добро й зло» (Буття 3:4-5).

Цей змії і досі намагається зруйнувати наше життя тією ж тактикою – переконуючи, що Бог бажає нам зла, що Йому нема до нас діла.

Господь Ісус говорив про нього: «Ваш батько диявол, і пожадливість

батька свого ви виконувати хочете. Він був душогуб споконвіку, і в правді не встояв, бо правди нема в нім. Як говорить неправду, то говорить зо свого, бо він неправдомовець і батько неправди» (Івана 8:44).

Всяка брехня у світі завдячує своєму існуванню сатані. Саме тому апостол Петро настановляє: «Будьте тверезі, пильнуйте! Ваш супротивник диявол ходить, ричучи, як лев, що шукає жертви кого» (1 Петра 5:8).

У нас є ворог, який прагне спричинити хаос у нашому житті, і робить він це через тихі думки, повні брехні. На щастя, Біблія чітко заявляє: «Від Бога, дітки, і ви перемогли їх (ворогів), більший бо Той, Хто в вас, аніж той, хто в світі» (1 Івана 4:4).

Три причини нашої схильності довіряти брехні

Маючи такі чудові обітниця зі Слова Божого, ми все ще схильні триматися за брехню. Ось три причини такої схильності.

Перше. Наш досвід показує її як правду. Ми відчуваємо біль, не розуміємо, чому Бог так допустив, і починаємо думати, що Йому справді немає до нас діла.

Варто молитися про це. Попросіть Святого Духа викрити всяку брехню, яку ви прийняли упродовж життя. Наповніть свій розум Словом Божим – і одного чудового дня ви зовсім по-іншому оціните свій досвід.

Друге. Ми звикли жити в стані тривоги і неспокою, а цей стан

– найкраща атмосфера для прийняття брехні. Лише Слово Боже здатне творити в серці Божий мир і повну довіру Богові.

«Ні про що не турбуйтеся, а в усьому нехай виявляються Богові ваші бажання молитвою й проханням з подякою. І мир Божий, що вищий від усякого розуму, хай береже серця ваші та ваші думки у Христі Ісусі» (Філіп'ян 4:6-7).

Третя причина – ми не знаємо жодної іншої правди, крім брехні, в яку так давно повірили, що вважаємо її правдою. І ми не знаємо, що віримо брехні, тому, що не знаємо правди, з якою можна її порівняти. Можливо, ви не знаєте істини всієї любові Бога до вас, тому приймаєте обман.

Уся правда міститься у Слові Божому. І християни повинні перевіряти все істиною Божого Слова. Спосіб пізнати істину – зануритися у Слово.

Заміна брехні правдою

Хороша новина – пізнавати істину можна просто вже. Відкрийте Святе Письмо і дозвольте правді Божого Слова закарбуватися у ваших серцях. Ми не можемо заборонити думкам потрапляти у наш розум, але можемо перешкодити їм там оселитися.

Чим більше часу ми насичуємо свій розум Словом Божим, тим більше правди ми пізнаємо і тим більше здатні замінювати брехню цього світу вічною Божою правдою.

ibelieve.com

БОГ ВИВОДИТЬ ІЗ КРИЗИ

Ця історія подібна до літака, який падає і летить над землею настільки низько, що вже почав іскрити корпусом об асфальт, а потім, несподівано, підхоплений невідомою силою, злітає високо вгору... Щось подібне пережила наша сім'я.

Через Свою превелику доброту Бог благословив нас власним будинком, і протягом всього будівництва ми безліч разів відкривали для себе Бога, Який забезпечує і підтримує в найтяжчу хвилину. І ось одного разу під вечір, за двадцять хвилин до повернення додому, я підійшов до нашого бухгалтера з питанням: – Уже нарахували зарплату? – запитав я.

– Ще ні, але до кінця тижня буде. На жаль, не раніше.

Це трохи засмутило, бо саме в той момент фінанси для сім'ї були дуже потрібні. У нашому будинку ще не були закінчені внутрішні роботи, і кожна копійка була на рахунку. Щойно я переступив поріг будинку, у коридорі мене зустрів один із наших будівельників:

– Сергію, я хотів би закінчити вашу ванну, але мені не вистачило буквально пару плиток докласти. Ми могли б купити матеріали прямо зараз. «Епіцентр», здається, працює допізна.

– Добре, – сказав я і тут же звернувся до своєї дружини, бухгалтера нашого домашнього сімейного бюджету. – Тетяно, потрібні гроші на плитку, дай, будь ласка...

– У нас залишилося всього двадцять п'ять гривень. Я ж тобі вранці говорила, пам'ятаєш? – сказала вона.

Дійсно, я чув ці слова. Але не надав їм серйозного значення, бо Таня завжди мала «зачачки», і в найбільш кризовий момент

вона примудрялася дістати приготувані для «непередбачених обставин» кошти. Та цього разу нічого не було. Уперше за шість років сімейного життя у нас настала справжня фінансова криза. Я пішов до кімнати і зачинив двері, щоб обговорити все це з Богом.

– Господи, я Тебе не розумію. Ми ніколи нічого не крали в Тебе. Усі десятини з будь-якого доходу ми вірно і з радістю віддавали Тобі. Ми були вірні в милостині й пожертвуваннях. Так, у нас бувають прогріхи в інших сферах життя, але у сфері фінансів, Ти знаєш, ми намагалися дотримуватися біблійного порядку. Господи, за Твоєю благодаттю і милістю ми ніколи не позичали й не брали в борг, але навпаки – люди позичали у нас. Господи, я Тебе не розумію...

Після молитви я трохи заспокоївся і, вийшовши з кімнати, сказав будівельникові:

– Вибачте, один чоловік мені пообіцяв віддати завтра гроші (напередодні я робив йому веб-сайт, і він мав розрахуватися за роботу), але зараз так вийшло, що в нас немає грошей. Ви не могли б позичити нам?

Це було дуже складно вимовити, бо це ж я, як господар, який його наймав, повинен був йому заплатити за роботу, а не просити у нього!

– Без проблем позичу. Поїхавши за плиткою.

Як водій із нами поїхав мій друг. Через тридцять хвилин ми були вже в магазині. Усе, що потрібно було придбати, знайшли на вітринах і збрали у свій візок. До каси залишалося метрів двадцять, як несподівано мій друг сказав:

– Сергію, пам'ятаєш, на будівництві вашого будинку працював робітник, що з бригадою робив вам дах, так ось він вирішив через мене передати вашій родині 3000 гривень. Я все забував раніше їх тобі передати. Тримай...

З цими словами він дістав з кишені гроші й дав мені. Очі стали вологими, по щоці прокотилася сльоза радості. У думках промайнуло: «Бог не підвів. Не залишив. Не кинув нас!».

– Ти навіть не уявляєш, що оце щойно сталося – сказав я другому і все розповів.

– Я дуже радий, що так все вийшло. Бачиш, Сергію, як Бог дбає про вас.

Ми підійшли до каси, я розрахувався. Бог змилювався і не дозволив нам влізти в борги. Удома я розповів всю цю історію дружині. Ми стали на коліна удвох прямо на кухні й від усього серця подякували Йому за це чудо. «Я був молодий і постарівся, та не бачив я праведного, щоб опущений був, ні нащадків його, щоб хліба просили» (Псалом 36:25).

Сергій СОЛОГУБ.

БІБЛІЯ ПРО РОБОТУ

Бог створив світ, працюючи. Після створення світу Бог дав Адаму та Єві «мандат на створення», наказавши їм плодитися та розмножуватися, наповнювати землю та панувати над нею (Буття 1:28). У цьому вірші Бог запровадив роботу як спосіб дбати про творіння і керувати своїми дарами.

На жаль, ще з моменту гріхопадіння відносини між людьми та роботою були прокляті та порушені. Один із доказів – це наш погляд на роботу. Гріх спонукав багатьох бачити в роботі лише засіб самореалізації та індивідуалізму, а не спосіб служити іншим. У своїй книжці «Кожна хороша справа» Тім Келлер стверджує, що такий погляд на роботу «розчавлює людей... і підриває саме суспільство».

Він зазначає, що потрібно звернутися до Біблії, щоб набути біблійний погляд на роботу. Зупинимося на трьох основних речах, які Біблія говорить про працю.

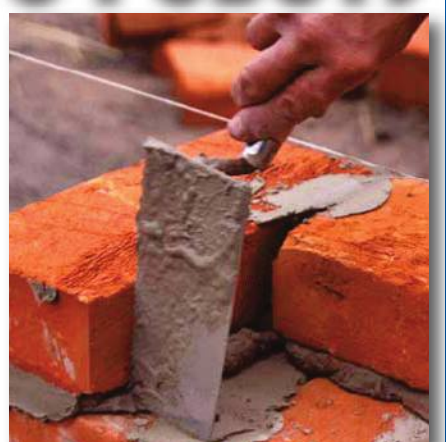
Праця – частина Божого задуму

Одна спільна точка зору полягає в тому, що праця – це необхідне зло. Багато людей працюють просто для того, щоб оплачувати рахунки в очікуванні вихідних, і зневажають свою роботу. Та хоча більша частина праці важка, проклята гріхом (Буття 3), Келлер стверджує, що такий погляд на роботу саморуйнівний і шкідливий для суспільства.

Буття показує нам, що праця – це частина Божого задуму створення. Оскільки все творіння є прямим результатом Божої праці, тому праця – невід'ємна частина творіння. Крім того, мандат на творення дається до гріхопадіння. Таким чином, поява гріха не спричинила праці; натомість це негативно вплинуло на безплідну працю. Доручення від Бога показує, що людство було створене, щоб працювати, культивувати та творити.

Відпочивати – важливо

Хоча Бог створив нас для роботи та піклування про творіння, Він також показав, що відпочинок необхідний. Працюючи над створенням світу протягом шести днів, Бог спочив сьомого дня (Буття 2:1-3). Бог подає нам приклад, відпочиваючи

після створення, хоча, на відміну від нас, Він не втомлюється (Ісаї 40:28).

Хоча ми створені для роботи, нам все ще потрібен час для відпочинку, поклоніння Богу та довіри до Його забезпечення. Відпочинок може протистояти тенденції багатьох із нас пов'язувати свою ідентичність зі своєю роботою. У такій культурі, як наша, де продуктивність і зайнятість часто є нашим способом визначення успіху, Писання постійно нагадує, що ми повинні відпочивати. Навіть Христос у Своему земному тілі спав (Марка 4:38). Ритм відпочинку і праці структурує наше життя і тримає нас між крайніми лініями чи неробства, з одного боку, і шаленою діяльністю, з іншого.

Робота – це спосіб служити своїй громаді та поширювати Євангеліє

Біблія також навчає використовувати свою роботу для служіння іншим (Матвія 23:11). А християнам було наказано ділитися Євангелієм та робити учнів по всьому світу (Матвія 28:19-20). Бог покликав кожного з нас до певних кар'єр та шляхів, і наша робота – це місце, де ми провадимо більшість свого часу. Це означає, як стверджував Енді Мілс, що якщо ми маємо біблійний погляд на роботу, ми повинні виконувати свою роботу в міру своїх можливостей, щоб те, що ми виробляємо, могло служити іншим і правдиво представляти Христа (Колосян 3:23).

Своєю працею ми служимо ближнім. Водночас ми не створені для безперервної роботи. Бог встановив ритм праці та відпочинку, щоб ми могли знати, що Він – джерело нашого забезпечення та сили.

slovoproslovo.info

ПОКЛИКАНІ НА ВОЛЮ

Бог передбачив для людини свободу – здатність до вольових дій незалежно від необхідності чи змушування. Саме свобода за своєю внутрішньою суттю тільки й могла дати можливість людині залишатися самою собою. Та внаслідок непослуху Богові свобода була втрачена.

Відтак усі люди, які приходять у цей світ, – потенційні раби своїх звичок та пристрастей. Залежність від інших людей, ситуацій, обставин, емоцій, думок, бажань, звичок, соціальних, політичних та економічних процесів – ось далеко не повний перелік того, що робить людину підневільною. Та й свобода як така буває різною. Є свобода економічна (або матеріальна), політична, соціальна, але найвища за своїм значенням та змістом з усіх можливих – духовна (внутрішня) свобода. Той, хто її має, за будь-яких обставин внутрішньо почуватися вільним: «Нехай кожен лишається в стані такому, в якому покликаний був. Чи покликаний був ти рабом? Не турбуйся про те. Але коли й можеш стати вільним, то

використай краще це. Бо покликаний в Господі раб – визволенець Господній; так само покликаний і визволенець – він раб Христа. Ви дорого куплені, тож не ставайте рабами людей!» (1 Коринтян 7:20-23).

Важливою складовою духовної свободи є можливість робити власний вибір без тиску. Приклад – свобода вибору перших людей: повірити Богу, Який сказав: «... не їжте... щоб вам не померти» (Буття 3:3), чи змієві, який сказав: «Умерти – не вмрете... ваші очі розкриються, і станете ви, немов Боги, знаючи добро й зло» (Буття 3:4-5).

Питання свободи і незалежності були й залишаються актуальними, адже люди постійно перебувають під загрозою втрати свободи в якійсь із сфер свого життя – диявол, одного разу зазіхнувши на неї, завжди домагатиметься цього. Шляхом підступу, обману, лицемірства та тиску він робитиме все можливе, щоб поневолити нас.

Ісус Христос відкрив істину стосовно того, як одержати свободу: «Як у слові Моїм позостанетеся, тоді справді Моїми учнями будете і пізнаєте правду, а правда вас вільними зробить!.. По правді кажу вам, що кожен, хто чинить гріх, той раб гріха» (Івана 8:31, 34).

Людина, яка перебуває в залежності від

гріха, керується власними спокусами та ненаситна в них, ніколи не почуватиметься вільною. Бо суть духовної свободи – бути насамперед вільним від гріха.

У Посланні до римлян апостол Павло зазначає: «Тож дяка Богові, що ви, будши рабами гріха, від серця послухались того роду науки, якому ви себе віддали. А звільнившись від гріха, стали рабами праведності» (6:17-18). Євангельська наука, в якій розкривається істина Божа, звільняє людину від рабства гріха. Щоб стати вільним, спершу потрібно захотіти цього. А як виявить таке бажання той, хто не розуміє, що він не є вільним? Тільки Слово Боже відкриває святість Бога та нашу вину перед Ним, і ця істина змушує задуматися, кому ми догоджаємо і чи не є ми рабами своїх пристрастей та гріховних бажань.

Раб не несе навантаження робити свідомий вибір стосовно своїх дій, бо за нього всі рішення давним-давно прийняті, і їх йому тільки потрібно виконувати, від раба вимагається лише одне – бути покірним. Свобода перш за все передбачає особисту відповідальність за себе і свої вчинки.

Часто свобода розцінюється як можливість якомога більше та краще жити для себе, керуючись егоїстичними потребами своєї плоті та

піддаючись усім її примхам. Тому Слово Боже застерігає: «Бо ви, браття, на волю покликані, але щоб ваша воля не стала приводом догоджати тілу, а любов'ю служити один одному!» (Галатів 5:13). Справжня свобода – це можливість і вміння дарувати щастя іншим.

Один із засобів наближення до Бога та зростання духовності – піст, результатом та ознакою якого повинна бути свобода: «Чи ж ось це не той піст, що Я вибрав його: розв'язати кайдани безбожності, пута ярма розв'язати й пустити на волю утиснених, і всяке ярмо розірвати?» (Ісаї 58:6).

Бог абсолютно незалежний та суверенний, а тому Його безпосередня присутність проганяє все, чим поневолюється людина, створена за Його образом і подобою. «На Мені Дух Господній, бо Мене Він помазав... відпустити на волю помучених» (Луки 4:18), – так про Себе говорив Ісус Христос. Одне з найголовніших служінь Духа Святого – звільнення людей, дарування їм свободи. Тому, щоб позбутися усяких гріховних залежностей, постійних душевних обтяжень, згубних звичок, нав'язливих ідей і думок тощо, слід шукати присутності Духа Божого: «Господь же – то Дух, а де Дух Господній, там воля» (2 Коринтян 3:18).

Ігор КРОЩУК.

ЗЛОВЖИВАННЯ АЛКОГОЛЕМ

З давніх часів існують свідчення про згубний вплив зловживання алкоголем. Приміром, у Біблії є згадки про те, як Ной випив «вина, і сп'янів, і лежав оголеним у наметі своєму» (Буття 9:21). Аристотель вважав, що пияцтво є добровільним безумством, а Плутарх казав, що немає такого міцного людського організму, який вино не могло би пошкодити. Народна творчість накопичила величезну кількість різних приказок про шкоду алкоголю. Усі знають, що горілку пити – себе губити, а пити та гуляти – добра не знати.

Тоді чому ж істота, яка вважає себе розумною, зробила міриади відкриттів, створила незлічену кількість шедеврів, продовжує спотикатися об одні й ті самі перешкоди на своєму шляху протязності у віки? Це питання давно перейшло в розряд вічних.

моменти проходять, звичка залишається. Трохи алкоголю в обід, увечері з приятелем, за вечерею. Без алкоголю життя стає сірим, нудним. Немає того відчуття святости, яке гріло тіло й радувало душу. Плутарх радісно враженню з алкоголем сп'янінням, яке їх раніше супроводжувало, деякі люди, у майбутньому – алкоголіки, обманюються і починають

існує ряд конкретних причин, і особистих, і глобальних. У медицині відомо, що часте і тривале вживання особливих хімічних речовин (наркотиків) призводить до хронічного захворювання, званого наркоманією. Алкоголь – найпоширеніший наркотик, який, окрім шкоди здоров'ю, «дарує» стан забуття, ейфорії. Частенько, як показує практика, люди, які страждають на алкоголізм, почали втрачати здоров'я, намагаючись заглушити емоційні сплески забуттям.

Невдалий день – випив, проблеми з начальством – випив, посварився з дружиною – знову за чарку. Поступово життя стає неможливим (у його свідомості) без чарки. Людина перестає помічати, коли в руці з'являється пляшка зі спиртним, але хвилюється, якщо її немає. Незабаром вона вже створює масу проблем і собі, і людям поруч, і ці проблеми зазвичай серйозніші за первинні.

Алкоголь б'є дуже влучно – у мозок людини, затуманюючи розум, відбираючи контроль. Тому вважається, що соціально алкоголік – це приклад форми девіантної поведінки, тобто поведінки, яка відхиляється від загальноприйнятих моральних норм. Проте не завжди до пияцтва приходять як до засобу вирішення всіх проблем.

Буває, трапляється череда щасливих подій – удача ловиться за хвіст, справа йде на лад, життя з'являється в усій красі. Успіх супроводять свята, гуляння, випивка. Успішні

святкувати... свою поразку. Пияцтво за горя або радості не вичерпує всі варіанти самовбивства етиловим спиртом. Одні знаходять у вживанні алкоголю щось ексцентричне, оригінальне, модне – зазвичай таке відбувається при наслідуванні якогось знайомого, що має авторитет, або в компанії, щоб навпаки – не виділятися. Так непомітно для хворих відбувається втрата контролю, вживається все більша кількість алкоголю, і в результаті вони опускаються на соціальне дно.

Особи, схильні до психопатії, схильні й до алкоголізму, бо використовують спирт не як засіб для уповільнення власної активності. Постійно нервові, завжди в русі, гіпердинамічні, вони знаходять у випитому засіб для загальмовування думок, усього, що приходить іззовні.

Оскільки в нашій країні регулювання алкоголю слабо узгоджене, а ціни на алкоголь низькі (порівняно з середньою зарплатою), кожен без зусиль може потрапити в алкогольну пастку. Вночі практично в будь-якому цілодобовому магазині можна придбати спиртні напої, а вдень – буквально всюди.

Пропаганда алкоголю у фільмах, стереотип, що алкоголізм то національна риса, – це фактори, що впливають на свідомість величезної кількості людей. Проблема є і слабка поінформованість населення про шкідливість вживання алкоголю.

Антон СМІРНОВ.

ВІРА

Християнство прийнято вважати релігією. Але правильніше було б називати його вірою. Християнство – це віра, бо воно є системою знань, яку проголошують або в яку вірять його прибічники. А також тому, що чеснота віри лежить в основі християнського розуміння спокутування.

Але що означає віра? У нашому суспільстві вірою часто називають сліпе, безрозумної основи переконання в чомусь. Але якщо ми назвемо християнську віру «сліпою», ми не лише принизимо християн, але й завдамо образи Богові. Біблія говорить про сліпоту, коли йдеться про людей, що блукають у п'ятні внаслідок своїх гріхів. Християнство ж закликає людей вийти з п'ятні до світла, а не навпаки. Віра – це протиотрута від сліпоти, а не її причина.

По суті слово віра означає «довіра». Довіра Богові – це не акт безрозсудної віри. Бог довів Свою абсолютну надійність. Він дає нам достатньо підстав для того, щоб ми довіряли Йому. Він показує, що вірний Сам і тому гідний нашої довіри.

Віра vs довірливість

Між вірою і довірливістю існує величезна різниця. Бути довірливим – означає вірити в щось без вагомим підстав. Саме на довірливості тримаються і процвітають усі забобони. Віра ж стоїть на ясных і логічних аргументах і безперечних фактах і свідченнях. Апостол Петро пише: «Бо ми сповістили

вам силу і пришестя Господа нашого Ісуса Христа, не йдучи за хитромудрими байками, а будши очевидцями Його величчя» (2 Петра 1:16).

Християнство ґрунтується не на міфах і байках, але на свідченнях очевидців. Істина Євангелія заснована на історичних подіях. Якщо оповідання про ці події не достовірні, тоді наша віра дійсно буде марною. Але Бог не просить нас вірити в те, що засновано на міфах.

Послання до євреїв дає нам таке визначення віри: «Віра ж є здійснення очікуваного і впевненість у невидимому» (11:1). Віра містить у собі суть нашої надії на майбутнє. Простіше кажучи, це означає, що ми ввіряємо Богові своє майбутнє, виходячи з того, що Він вже зробив у минулому. Не можна назвати безпідставною віру в те, що Бог як і раніше буде гідний нашої довіри. Ми маємо всі підстави вірити, що Бог і в майбутньому буде так само вірний Своему Слову, як і в минулому. У нас є вагома причина для надії.

Ввіряймо майбутнє Богові

Віра як впевненість у невидимому стосується передусім,

але не винятково, майбутнього. Ні в кого немає магічного кристала, який міг би безпомилково передбачити майбутнє. Ми всі, і віруючі, і невіруючі, вступаємо в майбутнє, не маючи про нього чіткого уявлення. Ми можемо розраховувати на щось і будувати плани, але навіть те, що ми змогли передбачити, було засноване на наших припущеннях. Ніхто не має знання про майбутнє, яке спиралося б на досвід. Ми бачимо сьогодні і можемо згадати минуле. Ми всі – великі фахівці в дослідженні і оцінці минулих подій. Проте тверду впевненість у власному майбутньому можуть дати нам тільки обіцяння Божі.

У цьому сенсі віра пропонує впевненість у невидимому. Ми ввіряємо Богові наше майбутнє. Ми також віримо в те, що Бог існує. І хоча Сам Бог невидимий, Писання ясно свідчать про те, що невидимий Бог являє Себе через явне для нас (див: Римлян 1:20). Хоча Бог невидимий, ми віримо, що Він є, бо Він ясно і виразно явив Себе в творінні та історії.

Суть віри – у безмежній довірі

Віра має на увазі переконання в тому, що Бог існує. Але просте визнання факту існування Бога мало чого варте. Яків пише: «Ти віруєш, що Бог єдиний: добре робиш; та й біси вірують і тремтять» (Якова 2:19).

У словах Якова явно звучить сарказм. Біси теж визнають, що Бог існує. Але одна річ – вірити в Бога, і зовсім інша – довіряти Богові. Безмежна довіра Богові в усьому і є суття християнської віри.

Християнство – це віра, бо воно засноване на системі знань, які відкриває Бог.

Віра – це не стрибок у п'ятму із заплоченими очима, але довіра Богові, яка виводить нас із п'ятми до світла.

Віра – просте поняття, але не варто спрощувати його.

Не плутайте віру з довірливістю. Віра заснована на розумних аргументах та історичних свідченнях.

Віра становить суть нашої надії на майбутнє.

Віра має на увазі впевненість у тому, що невидиме.

Віра означає щось більше, ніж просте визнання факту існування Бога. Вона означає, що ми в усьому покладаємося на Нього.

За матеріалами <http://www.yess.kiev.ua>.

ТРИВИМІРНЕ СКАНУВАННЯ ПОКАЗУЄ ФОРМУ ЧОВНА, ЩО ВІДПОВІДАЄ БІБЛІЙНОМУ ОПИСУ НОЄВОГО КОВЧЕГА

Археологи виявили форму, схожу на човен, що відповідає біблійному опису Ноевого ковчега. Вони використовували наземний радар для дослідження скелястої поверхні на сході Туреччини, що, за деякими припущеннями, була місцем розташування ковчегу.

Археологи проекту під назвою «Ноевий ковчег» виявили «форму човна» на горі Тендюрек. Вона відповідає точній довжині ковчегу, наведеній у Біблії – близько 150 метрів, або 300 ліктів у біблійних термінах, – повідомили The U. S. Sun.

Ендрю Джонс, який керує проектом, сказав The U. S. Sun, що дані GPR – «це не те, що ви могли побачити, якби це місце було лише суцільною кам'яною брилою або скупченням випадкового сміття з селевого потоку».

«Але ці результати – те, чого

можна було б очікувати, якщо це штучний човен, який відповідає біблійним описам Ноевого ковчегу», – сказав він.

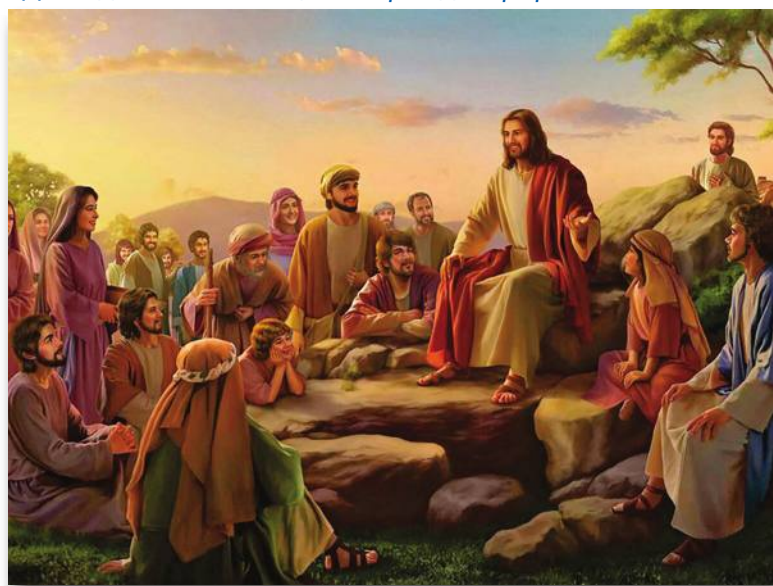
У серпні Джонс і його команда провели чотири дні в регіоні, оглядаючи місце ковчегу та зустрічаючись з професорами археології, зокрема доктором Фетхі Юксель зі Стамбульського університету, які також виконують роботи в цьому районі.

Джонс сказав, що його метою «завжди було виявити якомога більше доказів Ноевого ковчегу і представити їх світові».

ХТО МИ?

Хто я? Більшість людей ставить собі це питання в той чи інший момент. Ще за часів Ісуса ставлення до людей різнилося залежно від походження. В Івана 7:52 наводиться ілюстрація того, як рабини за часів Ісуса ставилися до галілеян:

«Йому відповіли та сказали вони: Чи й ти не з Галілеї? Досліди та побач, що не прийде Пророк із Галілеї».

Апостол Павло описує себе і свою особисту історію в Діях 22:1-3; 22:25-29; 23:6; Филип'ян 3:5-6; Римлян 11:1. Він визнавав, що ревновав за Тору і переслідував громаду послідовників Ісуса, і описує себе як єврея з племені Веніаміна, юдея, ізраїльтянина, фарисея, нащадка фарисеїв і, нарешті, римського громадянина. Та попри все, що Павло говорить про своє походження

і культуру, він говорить в Филип'ян 3:7-11, що все це – ніщо порівняно з покликанням в Ісусі.

Ми повинні припинити розглядати себе відповідно до нашої ідентичності у світському значенні і замість цього почати дивитися на себе відповідно до нашої ідентичності в Ісусі.

Що це означає?

Ми – діти Божі і маємо право називати Бога «Авва Отче» – наш Батько

Бог (Римлян 8:15-16; Галатів 3:26-29, 4: 6-7; Колосян 1:5, 3:11).

Ми – храм Божий, що означає, що Він живе в нас і ніколи нас не залишить (Римлян 8:9-12; 1 Коринтян 3:16-17, 6:19-20; Галатів 3:13, 4:5).

Ми – співчасники Його Божої природи, що означає, що ми можемо виробляти характер Ісуса. Це плід Духа (2 Петра 1:4; Галатів 5:22-23).

Ми – громадяни небес і представники Ісуса. Ми – живі послання, живі листи Бога (Филип'ян 3:20; 2 Коринтян 2:14-3:3; 5:20).

Ми належимо Ісусу і можемо подолати всі життєві випробування (1 Коринтян 10:13; Римлян 8:26; Филип'ян 2:13; 4:13; Ефесян 6:10-18).

У нашому житті є ціль. Суть її в тому, щоб відображати Ісуса. Ми створені за Його образом (Буття 1:26; Римлян 8:29-30; Ефесян 2:10; Тита 2:14; Филип'ян 3:10, 21; 1 Коринтян 15:49-58).

Бог примирив нас із Собою, протиставивши наші гріхи і дозволивши нам ідентифікувати себе в Ньому (Колосян 1:22).

Що ж нам робити з цією новою ідентичністю? Проголошувати свою віру і жити згідно з заповідями Господа.

Як ця ідентичність виражається в нашому щоденному житті? Через добрі справи, ширю любов, чистоту, праведність, лагідність, смирення, радість; через вивчення та читання Писання; спілкування з віруючими і молитву.

Тільки завдяки нашій ідентичності в Ісусі ми здатні вистояти у важкі часи.

КРИТЕРІЙ ВІРИ

«Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне. Бо Бог не послав Свого Сина на світ, щоб Він світ засудив, але щоб через Нього світ спасся. Хто вірує в Нього, не буде засуджений; хто ж не вірує, той вже засуджений, що не повірив в Ім'я Однородженого Сина Божого» (Івана 3:16-18).

На суді Ісуса існує лише один критерій – віра: віримо в Нього чи ні. Це дуже суворий критерій – такий, як життя і смерть. Людина або жива, або мертва. Так само людина або вірить, або ні. Звісно, людське життя може бути різним. Деколи можна нездужати, хворіти, страждати, але, попри це, жити. І цей стан цілком інший, ніж смерть. Так само й віра може слабнути, занепадати і меншати, але вона залишається вірою в Ісуса, на відміну від стану діаметрально протилежного – невірства.

Віра веде до спасіння, а наслідком

невірства – свідомого відкинення Ісуса – є вічна погибель. Можливо, це твердження немодне й політично некоректне, але саме таку правду приносить нам Євангеліє.

Отож, можливо, до критерію добра й зла, згідно з яким ми оцінюємо самих себе, варто долучити критерій віри.

Чи вірю в Ісуса, чи вірю, що Він спас мене? «Хто вірує в Нього, не буде засуджений; хто ж не вірує, той вже засуджений, що не повірив в Ім'я Однородженого Сина Божого».

БОГ БАЧИТЬ ТЕБЕ

Чоловіка, що йшов дорогою, наздогнав візок.

– Підвезеш мене? – запитав чоловік візника.

– Підвезу, – відповів той.

Забрався подорожній на візок, і вони поїхали далі. Проїжджаючи уздовж поля, візник зауважив копицю сіна. І вирішив потягнути оберемок-другий, але, побоюючись, що хтось побачить, сказав чоловікові:

– Піду візьму пшениці, а ти дивись по сторонах. Якщо хтось мене побачить, подай мені знак.

Вислухав його чоловік і нічого не сказав. Побіг візник до копиці, скопив великий оберемок сіна і бігом назад. А чоловік йому знак подає, мовляв, хтось побачив. Візник з переляку кинув сіно, скочив на воза і давай коней лупцювати. Відїхавши від поля, озирнувся – навколо ні душі.

– Ти обдурив мене, – накинувся він на чоловіка. – Хто бачив, що я сіно взяв?

– Бог бачив, – відповів чоловік, вказуючи на небо.

ЗАПРОШУЄМО НА БОГОСЛУЖІННЯ В ІВАНО-ФРАНКІВСЬКИХ ЦЕРКВАХ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ВІРИ ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ:

Адреса: вул. МОЧУЛЬСЬКОГО, 1

(на Майзлях).

ЩОНЕДІЛИ – о 10 год.,

ЩОСУБОТИ – молодіжне служіння о 19 год.

Адреса: вул. ГАЛИЦЬКА, 203

ЩОНЕДІЛИ – о 10 год.,

ЩОСЕРЕДИ – о 19 год.

...Бог є любов... (І Івана 4:16)

УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА ХРИСТІЯНСЬКОЇ ВІРИ ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ «Спасіння» м. Прага

Неділя 13:00
П'ятниця 19:00 (сліванка)
Субота 19:00 (молитовне)

Na Doubkové 2040/8
Praha 5 Smíchov

+420608254334 Леонід
+420773456214 Анатолій
+420608704828 Олександр

Телепрограму «Вірую» дивіться в Інтернеті на viruuy.at.ua, YouTube, CNL-Україна, у кабельних мережах і в цифровому форматі на телеканалі PAI (вівторок, четвер, субота і неділя о 16:35-ї год.).

На CNL-Україна і на телеканалі PAI (вівторок, четвер і субота о 09:20-ї ранку) дивіться християнську телепрограму «Одвічні істини».

Християнська церква «ВІФЕЗДА»

Богослужіння відбувається:
Неділя - 11:00
П'ятниця - 18:30

За адресою:

м. Львів, вул. В. Великого, 4
Чекаємо вас!

ВІРУЮ

№ 10 (273)
жовтень 2021 р.

Виходить щомісяця

Засновник – Івано-Франківська християнська місія милосердя «Добрий самарянин»

Газета видається на добровільні пожертвування

Р/р UA 593366770000026001052535352, АТ КБ «ПРИВАТБАНК»,
МФО 336677, код ЄДРПОУ 20559726

Редактор Олег КАРПЮК

Адреса редакції: 76002, м. Івано-Франківськ,
вул. Мочульського, 1;

E-mail: dobry.samar@gmail.com

Наша сторінка в інтернеті: <http://viruuy.at.ua>

Газета віддрукована у видавництві «А-Прінт», м. Тернопіль
Обсяг – 1,86 умовного друкованого аркуша.
Тираж – 60000 примірників. Замовлення № 923.
Редакція не завжди поділяє погляди авторів.